

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 33**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

ej mer behöfve rädda - blän föreläsa
 så omöjlig auktionen skulle han ha sett
 Men och ville han ingenting ge. Nu hoppas
 jag att du får hjälp af detta till att
 befria hela vären, fullt, vidt lif. Det
 blir nog också nyttigt för John Hall en
 anmärkning på det jag gjort.

Det var lustigt att jag skulle få ett litet
 rum för mig i det brefvet. Han ansåg
 någon kunde nog ha anledning att
 tycka om antikt. Men jag kan
 förstå, att det gjordes renuncier rätt försik-
 tigt, det ännu härligt ur boken det har
 han ej hänt.

Ja jag ville gärna ha sett dig. Han
 för stannade du ej brefvet i fickan och
 gick med till järnvägen och reste hit. Det
 är ju oerhålligt att nitte ensam med sådana
 saker på hjerta - Det är mycket roligt att
 du är glad. Men innan detta kommer är

Falun. Monday morning.

Käraste!

Jag skrifver ett litet bref, förhär
 jag när alldeles bra, därför att
 jag efter ditt bref väl Anagnos
 kan skriva om mer än din stora
 lycka.

Jag tyckte ganska, att det var så ut-
 märkt bra att du tog med till dig och
 skref till honom om respektarna
 och jag trodde verkligen hela tiden
 att han skulle anta, som han gör
 också gjort. Men det var faktiskt
 roligt att han gjorde det på ett
 så älskvärdt sätt.

Jag kan ej hjälpa att jag kom att
tänka på en novell af George Sand
där en gammal markisinnan
berättar hur väl allt gick till förr
i världsen. Hon hade ett Rärlekamrät
men det resulterade endast i vacker
ord och upphäjlhet. Då påminner man
huru om att hon en timme före dö-
det hade läst alla öster. Kanske var det
stärifrån dygden kom. — Hvad skall
jag nu tro om honom? Är han verk-
ligen blifven så dygslig eller är det
unginflammationen?

Men det vore en stor, stor lycka
om han slops om och lönjade försöka
hur omöjligt och fullt det andra var.
Det har jag alltid väntat på. Jag tror

nog att du kan göra alla allt möjligt,
men jag har alltid tänkt mig att du
skulle bli en förbärfvad människa om
du fingo något verkligt förkastligt på
ditt samvete. Jag har alltid förmodat
mig öfver att han ej försöker att något
dyligt skulle beröfva dig, glans och char-
Du vill nog balansera på kanten af
rätt och orätt, men det gör ej att
lita dig gliska öfver, tänk om han bör-
jade försöka detta så fullt och klart att det
stämpade kungsten inom honom. Det kom-
mer kanske, men är nå länge skulle
han nog ej våga se dig.

Det är självklart att du nu står midt
uppe i Rärleken igen, förra året
var det som något hvarmed man